

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์โดยการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ เรื่อง เปเปอร์มาเช่จากวัสดุเหลือใช้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Visual Arts Curriculum Mache Activity from Waste Using Teaching Cooperative Learning for Grade 8 Students

อิสรา บุญญฤทธิ์การ^{1*} และ จุมพล ราชาวิจิตร²

Isara Boonyarittikan^{1*} and Jumpol Rachvijit²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Associate Professor, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทักษะการปฏิบัติงาน และความพึงพอใจจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ในเรื่อง เปเปอร์มาเช่จากวัสดุเหลือใช้ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำนวน 21 คน รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองทำการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) มีการทดสอบหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการจัดกิจกรรม ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความรู้ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ 2) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยมีรูปแบบร่วมมือการเรียนรู้ แบบร่วมมือจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้ง 21 คน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.00 ด้านทักษะการปฏิบัติงาน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 91.35 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ เรื่อง เปเปอร์มาเช่จากวัสดุเหลือใช้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 คุณภาพระดับมาก

คำสำคัญ: การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้, เปเปอร์มาเช่จากวัสดุเหลือใช้

*corresponding author. Mobile +66(0)9350 58970

E-mail: Goamon_12@hotmail.com

Abstract

The purposes of this thesis were to study the achievements and working skill of the students as well as to investigate their satisfaction toward Visual Art Learning entitled Paper Mache out of residual through Cooperative learning. The target group of this study were 21 Grade 8 students from Ban DongKlang School, Chaiyaphum province. Research design The experimental research was conducted with only one experimental group (One-Shot Case Study) were tested after class. The tools used to study the effects of activities: 1) Plan by teaching cooperative learning of six planned test knowledge learning 30 item 2) measures the satisfaction of students. Learn to deal with a cooperative learning. Article 20 of the Cooperative statistics used in data analysis were mean, standard deviation and percentage. The results showed that students who pass the 21 percent threshold 70 is the achievement. With an average score of 78.00 percent operational skills. With an average score of 91.35 percent over the 70 percent threshold of satisfaction of students on the learning activities of students by teaching cooperative learning Mache from waste materials. Overall, an average of 4.31 quality level.

Keywords: Cooperative Learning, Mache Activity from Waste

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นกฎหมายที่ครูทุกคนจะต้องยึดเป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ระบุความมุ่งหมายและหลักการไว้ในมาตรา 6 ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนา คนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข” นอกจากนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาไว้ใน มาตรา 22 ไว้ว่า การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษา จะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้นำผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญาพัฒนาการความคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ แล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเองเห็นอกเห็นใจผู้อื่นสามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอน

ต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้การสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้ร่วมกับการเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง [1]

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะ ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ส่งผลในด้านคุณภาพของผู้เรียน มุ่งเน้นผู้ให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักความสวยงามเห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกทางภูมิปัญญา ของคนในชาติ ค้นพบศักยภาพ ความสนใจของตนเอง มีระเบียบ มีความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จากความสำคัญดังกล่าว รัฐจึงกำหนดจึงกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนา

ผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจน
การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความ
เชื่อมั่นในตนเอง [2]

โรงเรียนบ้านดงกลาง อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ
นั้นเป็นโรงเรียนที่มีขนาดกลาง และเป็นโรงเรียนขยายโอกาส
และทางโรงเรียนได้มีการจัดโครงการเพื่อให้เด็กเรียนสร้างสรรค์
ผลงานทางศิลปะ เพราะในแต่ละวันทางโรงเรียนจะมีเอกสาร
ทางราชการเข้ามาตลอด จนสะสมไว้อย่างมากมาย และ
อีกทั้งข้อสอบกระดาษคำตอบที่สอบไปในแต่ละเทอม มีเป็น
จำนวนมาก จึงเกิดแนวคิดในการที่จะนำสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้แล้ว
ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่อยู่โรงเรียนหรือสิ่งที่มีอยู่ในบ้านนำกลับมา
สร้างสรรค์งานศิลปะและยังจะจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนอง
โครงการที่ทางโรงเรียนได้จัดทำขึ้นโดยผ่านการถ่ายทอดวิชา
ความรู้ทางด้านศิลปะโดยใช้การสอน แบบร่วมมือการเรียนรู้
ให้กับผู้เรียนโดยจะเน้นทักษะในการปฏิบัติจริงที่สามารถ
นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงสนใจที่จะเน้นการ
สอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ ภายใต้หัวข้อเรื่อง เปเปอร์มาเช่
จากวัสดุเหลือใช้ มาเสริมสร้างทักษะในการเรียนรู้ และทักษะ
การปฏิบัติงานในรายวิชาศิลปะ สาระทัศนศิลป์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง อำเภอกอนสาร
จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความสามารถ
ในการปฏิบัติ จิตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และยังสามารถ
นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ [3]
การจัดการเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ
ร่วมกัน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม
ในการใช้ความคิด และการแก้ไขปัญหาหากร่วมกันจะนำไปสู่
การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา สร้างสังคมที่มีการ
ร่วมมือ การให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้เกิดจากการให้
ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนอย่างเต็มที่

การเรียนแบบร่วมมือการเรียนรู้เป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริม
ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับ
ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง [4] ปัจจัยการพัฒนา
ทางด้านสติปัญญา และความคิดคือ การที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์
กับสิ่งแวดล้อม และจะต้องมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
จะทำให้ระดับความคิดและปัญญาพัฒนาขึ้น การเรียนการ
สอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดี คือ การเรียน
แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) [5] รูปแบบการเรียน
การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ
ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่
การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหา การทดสอบ การคิดคะแนน
และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไปเพื่อสนอง

วัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลัก
การเดียวกันคือหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการและมี
วัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกันคือเพื่อช่วยให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการ
ร่วมมือกันช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่าง
กลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูป
จะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรง
และการให้รางวัล เป็นประการสำคัญ

การเรียนการสอนของการเรียนรู้ แบบร่วมมือพัฒนา
ขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของJohnson &
Johnson ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียน
รู้มากกว่าการแข่งขัน กันเพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพ
การณ์ของ การแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกันซึ่งก่อให้เกิด
สภาพการณ์ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่า
ทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญาหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ
5 ประการ ประกอบด้วย

(1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการ พึ่งพากันโดยถือว่า
ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากัน
เพื่อความสำเร็จร่วมกัน

(2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน
มีปฏิสัมพันธ์ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการ
เรียนรู้ต่าง ๆ

(3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม
โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน

(4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการ
กลุ่มที่ใช้ในการทำงาน

(5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์
ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมิน
หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกันนอกจากจะช่วย
ให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้าง
ขึ้นและลึกซึ้งขึ้นแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้าน
สังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนา
ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษา โรงเรียนบ้านดงกลาง อ.คอนสาร
จ.ชัยภูมิ นั้นเป็นโรงเรียนที่มีขนาดกลาง และเป็นโรงเรียน
ขยายโอกาส และทางโรงเรียนได้มีการจัดโครงการเพื่อให้
นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะเนื่องในแต่ละวันทาง
โรงเรียนจะมีเอกสารทางราชการเข้ามาตลอดจนสะสมไว้อย่าง
มากมาย และอีกทั้งข้อสอบกระดาษคำตอบที่สอบไป
ในแต่ละเทอม มีเป็นจำนวนมาก จึงเกิดแนวคิดในการที่จะนำ
สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้แล้วไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่อยู่โรงเรียนหรือสิ่งที่มีอยู่

ในบ้านนำกลับมาสร้างสรรคงานศิลปะและยังจะจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองโครงการที่ทางโรงเรียนได้จัดทำขึ้น โดยผ่านการถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านศิลปะ ให้กับผู้เรียน โดยจะเน้นทักษะในการปฏิบัติจริง ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะใช้การเรียน การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้เพราะจะช่วยให้เกิดทักษะต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความสามัคคีเป็นหมู่คณะ ภายใต้หัวข้อเรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ มาเสริมสร้างทักษะในการเรียนรู้ และทักษะการปฏิบัติงานในรายวิชาศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง อ.คอนสาร จ.ชัยภูมิ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความสามารถในการปฏิบัติ จิตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ในเรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง
2. เพื่อศึกษาทักษะการปฏิบัติงาน สาระทัศนศิลป์ ในเรื่องเปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ในเรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 21 คนกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านดงกลาง อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 2
2. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองทำการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) มีการทดสอบหลังเรียน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้
3.1 ตัวแปรต้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์โดยการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ เรื่อง เปเปอร์มาเซ่ จากวัสดุเหลือใช้

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ด้านผลสัมฤทธิ์ ด้านทักษะการปฏิบัติ และความพึงพอใจ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ทัศนศิลป์ เรื่องเปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ โดยจัดชั่วโมงการเรียนรู้ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก โดยใช้ทดสอบนักเรียนหลังจากที่ทำการเรียนการสอนทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จำนวน 40 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยการหาค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.932 และนำไปทดสอบนักเรียน เพื่อหาความยากง่าย ค่าเฉลี่ย (P) มีค่าเท่ากับ 0.64 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าเฉลี่ยของค่าจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.23 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดระหว่าง 0.20 - 1.00 แล้วนำผลที่ได้ มาคิดแบบทดสอบที่จะให้ทดสอบกับกลุ่ม ตัวอย่างจริง 30 ข้อ หลังจากการ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เพื่อประเมินผลว่านักเรียนมีความสามารถด้านการเรียนรู้

4.3 แบบประเมินการปฏิบัติงานโดยแบบประเมินมีเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานโดยให้คะแนนรูบริคส์ (rubrics) มี 5 ระดับ

4.4 แบบประเมินผลงานโดยแบบประเมินมีเกณฑ์การประเมินผลงานโดยให้คะแนนรูบริคส์ (rubrics) มี 5 ระดับ

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ปฐมนิเทศนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
- 2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอน แบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง
- 3) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การสัมภาษณ์ผู้เรียน การสอบ และผลงานของนักเรียน แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล รายงานผล
- 4) ประเมินผลความสามารถด้านการเรียนรู้จากการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 6 แผน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลรายงานผล

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบความสามารถด้านการเรียนรู้วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินความสามารถด้านทักษะปฏิบัติโดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือเกณฑ์ความสามารถด้านการเรียนรู้ และเกณฑ์ความสามารถด้านทักษะปฏิบัติ ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

สรุปและอภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์ที่สำคัญการศึกษา คือด้านความรู้ที่ผู้เรียนได้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน หรือทักษะการปฏิบัติ และด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. ด้านศึกษาผลสัมฤทธิ์ สาระทัศนศิลป์โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ เรื่องเปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ มีคะแนนความสามารถด้านความรู้ของนักเรียนทั้ง 21 คน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 มีคะแนน สูงสุดอยู่ที่ ร้อยละ 93.33 และต่ำสุดอยู่ที่ 76.67 แสดงว่า วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องเปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด พร้อมกับการลงมือปฏิบัติ จึงทำให้นักเรียนนั้นสามารถทำแบบทดสอบได้ดี

2. ด้านศึกษาทักษะการปฏิบัติงาน สาระทัศนศิลป์โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ เรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน ดงกลาง นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ สรุปผลพบว่าคะแนนความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้ง 21 คนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนทักษะปฏิบัติ มีคะแนน สูงสุดอยู่ที่ ร้อยละ 95.83 และต่ำสุดอยู่ที่ 85.83 และเมื่อพิจารณาโดยสรุปด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน จะเห็นได้ว่าการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ แสดงให้เห็นว่า เกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ ร้อยละ 70

3. ด้านศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมจากการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์โดยใช้การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้เรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง เปเปอร์มาเซ่จากวัสดุเหลือใช้โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 คุณภาพระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้เป็นขั้นตอนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กัน การช่วยเหลือซึ่งกัน ความสามัคคี การแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์

1.2 ด้านทักษะการปฏิบัติ นักเรียน มีการปรึกษาวางแผน ก่อนลงมือปฏิบัติงานโดย การรวบรวมความคิดจากประสบการณ์ที่นักเรียนแต่ละคนมี เพื่อหาสิ่งที่ดีที่สุดในการสร้างผลงาน และยังมีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 ในกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนจะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ครูผู้สอนสามารถนำข้อมูลนักเรียนจากผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาศิลปะที่ได้รับมอบหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้

2.3 ควรนำผลวิจัยไปปรับปรุงด้านการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางศิลปะสาระทัศนศิลป์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคอื่น เช่น การเรียนรู้แบบโครงงานในสาระทัศนศิลป์ วิชาศิลปะ

3.2 นำการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มสาระทัศนศิลป์ ในช่วงชั้นอื่น หรือเนื้อหาสาระที่สามารถ นำการสอนแบบร่วมมือมาใช้ในการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานที่จะสอนในสาระทัศนศิลป์ เพื่อมาเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการจัดการเรียนรู้

3.3 ควรศึกษาตัวแปรการเรียนรู้อื่นเพิ่มเติม เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้สึก หรือเป็นความคิดขั้นสูง

เอกสารอ้างอิง

- [1] Ministry of Education. National Education Act B.E. 2542 Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao 2542.
- [2] Ministry of Education. The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 Bangkok: The Agriculture Federation of Thailand Printing. B.E. 2551.
- [3] Boobphachat Thaplikorn Instructional Design B.E. 2540.
- [4] Wantipa Rodrangkha Factors of Intellect and Cognitive Development. B.E. 2540.
- [5] Thitsana Khammanee Teaching style that promotes cooperative learning. B.E. 2548.
- [6] Johnson&Johnson in Thitsana Khammanee Teaching style that promotes cooperative learning. B.E. 2551.